

«L'« Pau Verda » continua navegant

/ Arxiu

Onofre SANMARTÍN

La Mediterrània és ja potser la mar més contaminada del món. La seua concentració d'hidrocarburs en l'aigua és tres vegades superior a la mitjana de la resta d'oceans i, les boles de quitrà, cinc vegades. Però hi ha solucions, moltes de les quals són viables econòmicament. Així pensen els membres de l'organització ecologista internacional Greenpeace, que es van presentar a les acaballes de gener en el Saló Nàutic de Barcelona. La solució més senzilla, comenta Esteve Llobet, relacions públiques del grup durant la seua estada a Barcelona, és aplicar amb energia i fermesa les lleis vigents als diversos països que envolten la Mediterrània: «L'ecologia no va contra el progrés, però aquest ha de ser racional. Tal vegada l'home estiga incapacitat per a projectar el progrés coherentment».

Greenpeace mamprendrà pròximament una campanya en la Mediterrà-

Arriba Greenpeace

El Mediterrani, pròxim objectiu

nia. Intentaran frenar els abocaments de residus industrials i domèstics, i proposaran alternatives de pesca menys destructives que les utilitzades ara. Aquesta organització ecologista s'establí a Espanya a l'abril de 1984 i instal·là una delegació a Madrid. Nou mesos després, s'han presentat al públic català per contactar personalment amb els socis. Esteve Llobet ens assegurarà que més endavant faran cap a altres ciutats de l'Estat espanyol amb el mateix objectiu.

Intervenció directa no violenta

En el marc del Saló Nàutic de Barcelona, a l'estand on Greenpeace s'havia instal·lat, sempre ple de socis, simpatitzants i curiosos, vam conversar

amb Esteve Llobet. Ens contà que l'organització va nàixer en 1971 per iniciativa d'un petit grup de persones: «La primera acció promoguda per Greenpeace fou una campanya d'oposició a les proves nuclears atmosfèriques americanes a l'illa d'Amchitka (Alaska)».

La filosofia d'aquesta organització ecologista internacional és la intervenció directa no violenta. Llobet ens comentà que, a més de la retòrica i dels discursos, volen actuar amb fets «perquè és ara quan les últimes balenes són exterminades, quan la mar s'utilitza d'abocador; demà pot ser massa tard».

Greenpeace té ara 900.000 socis arreu del món, dels quals només 180 treballen exclusivament en les activitats mampreses per l'organització. Es fi-

nança tan sols per les aportacions voluntàries (socis, donacions,...). Es declaren apolítics: «Alguns partits europeus han volgut acostar-se a Greenpeace, però no hem acceptat la seua col·laboració. El poder perverteix, i es perd la filosofia inicial». Fa nou mesos se n'establí una representació a Espanya i des de llavors s'hi han unit dos mil nous col·laboradors.

La mar, un femer

Els objectius de Greenpeace per a 1985 giren entorn de la promoció de mesures contra la pol·lució per causa de les pluges àcides, per la protecció de l'ecosistema antàrtic, per aturar les proves atòmiques i protegir els cetacis —balenes i dofins—, les foques i les tortugues.

Pel que fa a la contaminació radioactiva, Esteve Llobet ens explicà que la major part de la radioactivitat abocada en el medi marí hi arriba mitjançant els desguassos: «Els efluentes líquids de les fàbriques de reprocessament de Windscale (Gran Bretanya) i la Hague (França) són responsables de més del 90 per 100 de la radioactivitat que s'evacua al medi ambient. «Els efluentes de les fàbriques són transportats pels corrents al llarg de les costes de la Mar del Nord i la radioactivitat es detecta en els aliments».

«Des de 1967, vuit països europeus han submergit més de 95.000 tones de residus radioactius en una fossa marina de 4.000 metres de fondària a 800 km del litoral gal·lec. En 1978, Greenpeace començà una campanya per evitar el llançament d'aquests residus, i en 1983 es va aconseguir de suspendre'l quasi totalment.»